

nogen Bestyttelse, som den paa nogen Maade har villet lægge den nye Industri Sindringer i Veien. Et æret Medlem har gjort opmærksom paa, at den i sin Tid vedtagne Lov var med Hensyn til Gjennemførelsen af Lighedsprincippet noget strengere end det Forslag, som man nu vilde gaa ind paa. Jeg vil med Hensyn til dette Punkt sige, at jeg for mit Vedkommende under denne Sags tidligere Behandling holdt mig indenfor de Grændser, Lighedsprincippet fastslog; jeg fulgte det, der efter de mig foreliggende Oplysninger var billigst, og dette anser jeg vedvarende for rigtigt. Derfor har jeg heller ikke gjort mindste Indvending mod det Forslag, som fremkom fra den høitærede Minister i forrige Samling. Jeg havde ikke Leilighed til selv at gjenneemgaa de nye Undersøgelser, hvorpaa Forslaget stillede; men jeg havde i saa Henseende fuld Tillid til den høitærede Minister, at, naar der efter hans Fremstilling var fremkommet saadanne Oplysninger, som ikke tidligere forelaa, hvorefter man kunde gaa lempeligere frem, uden dog at bryde Princippet om ligelig Beskatning, saa var jeg villig til at gaa med; noget ganske Andet er at forlade selve Princippet om Ligelighed i Beskatning. Forlader man dette, mine Herrer, kommer man i Virkeligheden ind paa Understøttelsesomraadet. Min ærede Sidsmand (Aldler) kunde ikke ret indse, hvorledes det var muligt, at man ved et Tillæg til det foreliggende Lovforslag kunde komme ind paa en Bestemmelse, som blot vedkom de to enkelte nu bestaaende Fabrikker. Hans Betragtning er vistnok, naar Sagen tages strengt formelt, ganske berettiget. Derfor der imod Formodning skulde gjøres Lempelser i Lovens almindelige Regel, kunde der i Virkeligheden være Spørgsmaal derom, saa maatte de uden Tvivl efter en Lovs almindelige Karakter ikke vilkaarligt knyttes til nogle enkelte bestaaende Fabrikker, men de maatte komme alle dem til Gode, som faldt ind under en saadan Undtagelsesnorm, hvad enten de nu alt bestod, eller de først anlagdes; dette er jo i og for sig aldeles rigtig. Forsaavidt der derimod var Tale om undtagelsesvis at gjøre Noget for de to bestaaende Fabrikker, for saavidt maatte Saadant vel naturligvis træde frem paa et andet Sted, nemlig Finantsloven. Dette siger jeg ingenlunde for dermed at opfordre til at undlade den omhyggelige Overveielse af Spørgsmaalet, som den ærede Minister har ønsket; men jeg fremhæver det, fordi jeg tror, at min ærede Sidsmand har Ret, at det, hvorom der i saa Henseende blev Spørgsmaal, i Virkeligheden ikke var en For-

andring i nogle af Lovens Bestemmelser, men det blev i Gjærningen en Understøttelse ligeneget i hvilken Form og paa hvilke Betingelser, givet til to enkelte bestemte Fabrikker udenfor Lovens Regler. Dertil skal jeg i alt Fald for Tiden kun sige saa Meget, at en Repræsentation kommer ind paa et meget vanskeligt og slibrigt Omraade, dersom en Sag skal drøftes efter private Medlemmers Initiativ uden noget somhelst Forslag fra Regeringen. De af mig før fremhævede Vanskeligheder, som fra et praktisk Standpunkt kom frem, naar Spørgsmaalet var om en almindelig Lovbestemmelse, som skulde fastsætte Overgangsregler for en stigende Beskatning med Hensyn til alle Fabrikker overhovedet, den nemlig, at man ikke kunde gjøre dette uden ligesom at udtale en saa bestemt Overbevisning om den paa gjældende Fabrik, at man i Virkeligheden var i Stand til at sige: Ja, med en saadan Lempelse anse vi hele Foretagendets Gang for sikket, lignende Vanskelighed maa, om end i en noget forandret Stikfelse, komme frem, saasnart man stilles lige overfor Understøttelse med Hensyn til enkelte Fabrikker, og de maa komme frem i forhøiet Grad, naar Forslaget hidrører fra privat Initiativ.

Breinholt: Efter de Udtalelser, vi nu hørte fra det ærede 1ste Medlem for 1ste Kredss (Krieger) og det ærede 6te Medlem for 1ste Kredss (Aldler), finder jeg det rigtigt for mit Vedkommende at præcisere mit Standpunkt noget næiere, særlig da det fra to Sider er fremhævet, at det her gjaldt en Understøttelse til visse juridiske Personer. Jeg kan nu gjøre det saa meget lettere efter den for mig klare og klarende Maade, hvorpaa den høitærede Finantsminister har præciseret hele Sagen. Jeg tør maaste benytte et Udtryk, som han benyttede, og jeg gjør det, fordi det fuldt betegner min Stilling. Det er, at mit Ønske er, at der maa blive givet Experimenterne Tid og Leilighed til at blive førte til Ende, for at man derigjennem kan vinde den fornødne Erfaring, om Roesukkerindustrien er værd at indføre her i Landet. Naar den høitærede Minister med Data oplyste, hvor lille et Areal det i Grunden var, der behøves her i Landet for at frembringe saa og saa mange Centner Roer, hvoraf det nødvendige Sukker kunde produceres til vort eget indenlandske Forbrug, saa maa jeg sige, at det, der for mig er det Vigtigste, og som jeg har mest Interesse af ved denne Sag, langt fra er Sukkerroedyrkingen i og for sig, men den indirekte